

CONFINAMENT

Tot està tranquil - tot està quiet
 es respira pau s'escolta el silenci
 el cel és blau, els arbres mostren els seus verds variats
 dal les seves branques, els ocells tenen refugi, inèpès
 els esquiroles de branca en branca fent saltirions
 fan el seu joc,
 però estic sola, el que daria per una abraçada d'ós.
 L'aigua baixa clara, és veuen les pedretes del fons,
 fins hi tot algun peix de riera es deixa veure copoi,
 Les persones també són natura
 però estem aïllades de tots,
 cadascú a casa seva
 cadascú passa el seu dol,
 Als arbres es toquen les fulles,
 amb una mica d'aire n'hi ha prou
 i nosaltres en la distància
 anyorem aquell contacte
 i somiant que tot s'acabi quant abans millor.
 S'em fa llarg aquest confinament odiós
 i no deixo de pensar,
 el que daria, per una abraçada d'ós.
 L'aire ha millorat, la primavera en ha portat olors i colors,
 però les vides que s'ha endut, com les orenetes
 no tornaran, ni la pròxima primavera, ni mai.
 el confinament és una parada de reflexió
 ens priva fins i tot del Mostre Sant Jordi
 en un any amb tantes flors,
 el dia en que tantes noies esperen el seu petó,
 però això acabarà, com acabarà la primavera
 quan arribi la calor,
 i quan ens puguem retrobar,
 jo estaré esperant la meua abraçada d'ós.

Sant Jordi
 2020
 Marguida
 Ormaque
 61 anys.